

dewšchitkimi Wjezami ta Duscha swoju Schpassu mjela, a so bychy czi Ludžo bohabojasni, fromni a sbožni byli.

Tehodla je to ton najweczi a najwoschi Skuff, a ta najwoschubnischja Boža Ssluzba, kotruž my jeno na Sswjeczi czi nicz mozemy, so bychmy drubich Ludži, a woschubnje tych, kiž nam poruczeni su, k Posnaczu Božemu a k swjatemu Ewan gelionu pschinešli. Tajkemu dobremu Skuffej je ton Gzert jara pschecziwny, a staji so jemu pscheszjehanjom a Smjeschkom jara napschecziwo. Ktemu je tež tošame jena czechka Wjez, a bere wele Džjela a Prozy, predy hacz so te Džjeczi a ton mlody Lud trochu horje pschineše, so tu Wuczbu horjewosme we Bohabojoszi.

Tu tu Božu Ssluzbu a najweczu Almožinu sczini ton Knes tudy najpredy, a pomha tym khudym Ludžom na Duschi. To rjeka ton Sabath prawje sweczič, skotrymž Bohu wjazy služene a tym Ludžom bole pomhane je, hacz dy by ton Knes kojzdemu bes nimi, kotšiz jeho Prjedowanje služeli bjechu, tawšent Riwnow schenkowal. Pschetoz ta duchomna Schpassa pschetrechi jara wulzy tu czielnu, dokelž psches nju ton Gzlowek wjecznje živy je.

Tajkemu Heremplej dyrbeli Nan a Macz, Knes a Kneni a czi we swjetnym Regimen czi so runacz, da moli woni na swojich Džjeczoch, Gzeledzi a Poddanach te Nebeša šebi služiciz, to je, ton najwoschi a Bohu najspodobnišchi Skuff czi nicz, dy bychy najpredy tym Duscham pomhali, so nebychu do Helse pschischle.

II. Po tejšamej duchomnej Almožini, to je, po tym Prjedowanju, kotrež wopravdži bohata Almožina rjeka, pschindže tež ta druba menscha Almožina, so ton Knes tež temu Gzjelu pomhacz

ze. Pschetoz mjerfujmy tuton prjeni Trošcht: Kxystus neje tehodla pschischol, so by Gzjelo a Duschu skasyl, ale so by wobimaj pomhał. Tehodla to neje Boža Wola, so by so schtu dyrbjal kajž jedyn šarthejški Sšmerez poszicz a modlicz. Temu Gzjelu je derje to Džjelo horjepotožene, so neby prosne khodzilo, ale so prozowalo. Ale tola pak dyrbi ton Gzlowek tak džjelacz, so by pschi tym strowy wostal a Gzjelu žana Schkoda so nestala. Schtuž pak temu Gzjelu Schkodu czi ni (kajž we Podjanstwi we tych Klosterech so wot njekotrych stalo je, so so swele Modlenjom, k Poszenjom, k Wachowanjom, se Spjewanjom, k Pasowanjom, k šubenje Ležzenjom skasyl su, so su vtedy Gzafša wumrecz dyrbeli) ton je Mordar na swojim Gzjeli. Teho so sadaj, jako psched wulkim Rječom teje Sšmerezje.

Sirach praji we 33. Stawi v. 25. Wobšlewi služcha jeho Piza, Kxjud, a Briemjo, Wotroczej Kljeb, Schraf a Džjelo. Tola (praji won potom dale) nenakladž žanemu wele a czi nje som nje we wšchjeh Wjezach. To Gzjelo je smertne, tehodla dyrbi swoju Pizu mjecz, so by žiwe wostalo. Potom nedyrbi wono prosne khodzicz, ale nješcto czi nicz, a džjelacz, hewak budže wono šamopaschne a džiwe. Ktšeczemu dyrbi tež ton Kxjud a ta Schtrafa podla bycz, so neby pschestalo, ani ljene a nerodne nebylo. Tola dyrbi to schitko swoju Mjeru mjecz, pschetoz ton Gzlowek nemože pschezo džjelacz, ale won dyrbi tež swoj Wotpoczink mjecz, bes kotrehož nihto dolho tracz nebudže. Tehodla je Boh niz jeno ton Džen k Džjelu, ale tež tu Moz k Spanju, a k Wotwoczinkej postajil; a to Polonjo mamy my k Wobedej. Pschetoz Boh neje žadyn Mordar, kajž ton Gzert, kiž na to dže, so bychy so czi sweczi Skuffarjo Sšmerez poszili, spjewali a wachowali. Ale Boh ni ma na tym Spodobanja, ale wono rjeka: